(ZEITUNGSDRUCKSACHE)

Рік II. ч. 15. (171) Субота 25. січня 1941. Ціна 30 сот.

...ські ВІСТІ

Щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81
АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-39

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Schriftleitung: Orzeszkowagasse 7.
Verwaltung: Reichsstrasse 34.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і закордоном:
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки — 2 зол.
5 чеських корон — 1 зол.

Дії німецьких літаків над Атлянтиком

БЕРЛІН, 23. І. — **Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає:**

Воєнний корабель, що діє на океанах затопив нові ворожі торговельні кораблі, містоти 31.000 т. Згаданий корабель вже перед тим затопив майже поверх 100.000 тон тонажу.

Підчас збройних стежних летів один німецький боєвий літак затопив на захід від Ірляндії торговельний корабель містоти 3.500 т. Крім цього німецькі літаки вдатно обкинули бомбами одну пристань на південно - східньому побережжі Англії та залізничі обекти. Минулої ночі поодинокі літаки атакували різні важливі під військовим оглядом обекти на східньому побережжі Англії.

Вчора вечором ворог скинув кілька розривних і запальних бомб на західню Німеччину. Бомби не поцілили тих обектів, що мають військове значіння. Матеріяльні шкоди невеличкі. Одна цивільна особа вбита, три легко ранені.

Ловецькі літаки зістрілили вчора два ворожі літаки. Третій зістрілила артилерія фльоти. Пропав один німецький літак.

Великі бої за Тобрук

РИМ, 23. І. — **Головне Командування Італійської Армії подає:**

На грецькому фронті місцеві бої. Італійське військо заподіяло ворогові дошкульні втрати. Італійці обкинули ворожі війська бомбами. Підчас ворожого налету на одну албанську місцевість італійський ловецький літак заатакував ворожі літаки. Він зістрілив один з них, інші примусив втікати.

Ввесь вчорашній день ішли дуже сильні бої на укріплених базах дієвої точки Тобрук. Щойно пополудні австралійці вдерлися до міста. Всі обекти Тобрука згоріли, перестарілий корабель „Сан Джіорджіо" італійці зірвали динамітом. Італійці мали у Тобруку одну єдину дивізію, кілька морських відділів та пограничну сторожу. Навіть ворог мусів признатися, що 5 англійських дивізій, що там наступали, потерпіли незвичайно важкі втрати.

Італійське летунство бомбардувало зосередження ворожих військ. Ворожі літаки налетіли на кілька місцевостей у Лібії та спричинили там деякі шкоди.

У **Східній Африці**, у районі Ґалябад, артилерійські й стежні дії. Італійці відбили ворожі атаки у районі Хору та завдали ворогові болючі втрати.

Ворожі літаки намагалися заатакувати одну італійську летунську базу на Еґейському морі. Поки вони встигли заподіяти яку-небудь шкоду, прогнав їх вогонь італійських протилетунських гармат. Італійці поцілили тоді один ворожий літак, що впав у полумі. Інший літак (це була машина, що її викидають з пращі) зістрілили італійські ловецькі літаки біля одної ворожої дієвої бази. В ночі під 23. І. британські літаки налетіли на Катанію та ще іншу місцевість на Сицилії,але не спричинили ніякої шкоди.

100 бомбовиків над Грецією

РИМ, 23. І. — Понад 100 італійських боєвих літаків і бомбовиків заатакувало у вівторок досвіта бомбами важкого й середнього калібру грецькі боєві становища на південно-албанському фронті, як також грецькі пристані в **Солуні, Велосі й Превезі.** Акції італійських літаків тривали цілий день аж до сумерку. На албанському фронті обкидано успішно бомбами батерії протилетунської артилерії, військові відділи, муніційні табори й гнізда.

Атаки на згадані грецькі пристані, в яких у тому часі відбувалися скупчення військ і де зібрано запаси воєнного матеріялу, переведено після докладної розвідки. Не зважаючи на сильний вогонь грецької протилетунської артилерії італійським ескадрам удалося виконати наказані їм завдання та спричинити поважні шкоди в **Солуні, Велосі та Превезі.** Одночасно заатаковано знов остров **Корфу** та її воєнну пристань

—о—

Ніппон мусить мати

100 МІЛІОНІВ НАСЕЛЕННЯ

ТОКІО, 23. І. — **У середу проголосили проект нового ніппонського закону, що його метою забезпечувати зріст ніппонського населення. У вступі до цього закону говориться, що у 1960 р. Ніппон мусить мати 100 міліонів населення. Згаданий законопроект передбачує такі засоби, щоби збільшити число ніппонського населення: у найближчих десятках літ пересічний вік, коли треба входити в подружі звязки означений для мужчин на 25, а для жінок на 21 літ. Кожна родина повинна мати пересічно пятеро дітей. Родини, що матимуть багато дітей, будуть користуватися податковими знижками та допомогою на виховання дітей. Податок, що його платять неженаті й незамужні, буде збільшений. Одночасно введуть позички для подруж.**

Під сучасну пору Ніппон має 75 міліонів населення.

Жертвенність колись і тепер

I.

Життя кожної модерної нації вимагає не тільки великого вкладу енергії — праці мязів і рук, але й гроша. В державній нації цей капітал вкладає держава, але навіть вона не в силі заспокоїти усіх матеріяльних потреб зорганізованого суспільного життя. Ми бачимо, як часто держава звертається з покликом до своїх громадян жертвувати гріш на цю чи іншу ціль — зимову допомогу, або Червоний Хрест. Ясно, що коли державна нація мусить користуватись жертвенністю громадянства — то тим більш робити це мусить недержавний народ, якщо він не лише мріє, але й тверезо думає про майбутнє.

І в нас так бувало до війни. Відома була жертвенність нашого громадянства. Ще недавні тямимо часи. В найважніші хвилини ми вміли відмовити собі останнього в пожертві для доброї справи. Із почуттям гордости можемо згадувати, хоча би ті часи, коли польська влада заборонила була коляду на Рідну Школу, а громадянство у відповідь тому зложило два рази стільки, ніж давала звичайно коляда.

II.

А тепер для порівнання нинішні часи. Минає два місяці від появи на сторінках „Краківських Вістей" відозви Комісії Допомоги Українському Студентству. Які ж були її осяги? Одні прийняли це як перший крок до реалізації однієї з найважніших теперішніх вимог, інші добачили в тому витягнення руки по нову „драчку" і на жаль цих останніх було найбільше.

Помітне явище, що впродовж перших тижнів вплинуло кількадесять більших пожертв, опісля наступила перерва, хоча повинно було б бути навпаки: акція повинна була б поширитися, а не застигати.

Щоби заздалегідь остерегти суспільність перед неоправданим оптимізмом — немовто би акцію можна було оперти на кількадесяти меценатах — а притому, щоб поширити її базу, кинено зазив умасовлення: поставити її у найширшу площину всенародньої жертвенности.Рівнобіжно із цим пішла розбудова апарату в терені у формі творення Комітетів Д.У.С. в осідках УДК і Делеґатур, з метою оперти акцію на тривалих орґанізаційних основах. Перших два місяці зорганізованої тієї акції дали вже багато матеріялу і сьогодні можна вже зробити певні підсумки, щоб на їх основі можна намітити майбутні перспективи.

III.

Отже найбільш відрадним явищем було саме умасовлення її, оті реєстри десятків громадян, які в міру своїх сил і реальних спроможностей, складали по пять, два, одному золотому — а то й по кількадесять сотиків на фонд допомоги студентству. Зокрема треба висловити тут признання нашому учительству, що хоча найменше йому переливається, проте масово поспішило

зі своїми пожертвами. Хто не знає серед яких матеріяльних умовин живе сьогодні український учитель — цей ніколи не навчиться шанувати цієї дрібної, але такої вимовної для його патріотичного духа лепти на національні цілі. Кількадесять більших — якщо йде про висоту датків — жертводавців — фізичних осіб і правних установ та кількасот менших — це отой елемент, на якому оперлася ціла акція. Та на жаль дуже великий ще відсоток є тих, що для них кожний поклик до жертвенности це „драчка". Їх найбільше поміж тими, які можуть, без поважнішого нарушення своїх бюджетів, розвязати не одну — з фінансами звязану — проблему нашого національного життя. Якщо йде про акцію допомоги студентству, то побіч кількадесяти одиниць велитенська більшість із тих, які сьогодні оперують сотками і тисячами золотих — „мовчить і благоденствує".

У нас привикли ці речі поминати мовчки. Ми, добре виховані джентельмени, не звикли говорити іншим те, що їм не миле, ми здобудемося час до часу на маленьку сатиру — легенький і чемний фейлетончик у відношенні до цих, яким добре імя української нації — дало змогу стати тим, чим вони стали, а які про обовязки супроти тієї нації забувають. Дехто міг би сказати, що не має права заглядати до кишені громадян. Та це помилкове твердження. Бо такий ставить себе поза рямці національної спільноти.

Ще одне явище доволі помітне. Число жертводавців — не переступило до дня, в якому пишемо ці рядки, числа 500 осіб. Цифра є мінімальна не лише в порівнанні у поверх півміліонової української маси на терені Ген. Ґубернаторства, але й у відношенні до числа тієї частини населення, яке привикли ми вважати національно-свідомим. При такому стані справи умасовлення акції є скорше бажанням, ніж реальною дійсністю, але тим неменш тією реальною дійсністю воно мусить стати.

Громадянство мусить зрозуміти, що тільки збірним зусиллям можна розвязувати проблему дorосту нашої висококваліфікованої інтеліґенції.

Врешті проявляється і замала активність деяких осередків — які ще досі не створили у себе Комісії Допомоги Українському Студентству. Одні осередки (їх нажаль більшість) ще зовсім не мають Комісії — деякі дуже поволі беруться до справи, а є й такі, що з їхнього терену не вплинув навіть сотик на допомогу студентству.

IV.

В цих днях Комісія Д. У. С. розіслала до всіх осередків заяви про зобовязання вплачувати певні добровільно означені квоти на фонд допомоги студентству. В цей спосіб Комісія буде здана не на припадкові пожертви, а на постійні щомісячні вплиби. Це буде черговий стан акції. В новому стані акція мусить набрати розмаху — мусить стати масовою, бо тільки на цьому шляху всенародньої жертвенности знайдемо розвязку одної з найпекучіших наших справ.

М. П—ч.

Південно-американський бльок на овиді

БУЕНОС-АЙРЕС, 23. І. — Болівійський міністр закордонних справ Альберто Естрія Ґутієрес прибув у понеділок вечором до Буенос-Айрес. При тій нагоді він сказав журналістам, що на конференції держав Ля Пляти болівійський уряд обстоюватиме створення бльоку південно-американських держав, що зі собою межують. Дальше представники держав Ля Пляти обмірковуватимуть справи, звязані зі забезпекою взаїмних господарських відносин в межах американського суходолу, розбудовою товарообміну, зміцненням мореплавства й залізничої сполуки та поглибленням господарських взаємин.

Мін. Ґутієреса вітали на двірці у Буенос-Айрес мін. закорд. справ Арґентини та Параґваю.

Одностайний фронт проти Анґлії

РИМ, 23. І. — Зустріч обох Вождів є далі головним предметом італійської преси й прилюдної опінії, яка підкреслює, що **„залізний бльок великодержав оси — це одностайний военний фронт проти Анґлії".**

„Мессаджеро" у вступній статті підкреслює спільність фронту й одностайність акцій, що не допускає до якихнебудь вагань або відхилень у теперішній военній тактиці. „Не може бути мови про якусь італійську або німецьку війну, що творять незалежні від себе акції. Істнує тільки одна спільна війна, що її ведуть оба народи в абсолютній і повній згідности цілей і метод. Вісь і під політичним і під військовим оглядом творить одну безоглядну єдність, а акції на різних военних теренах можна обсервувати й оцінювати тільки під кутом спільноти акцій. Згідність поглядів, про що говорить офіційний комунікат, це засаднича передумовина перемоги. й одинокий шлях перемоги спільного ворога, що одночасно є ворогом Европи".

„Пополо ді Рома" пише, що Німеччина й Італія боряться спільно на звільненім тепер континенті, щоб з одного боку покорити й зліквідувати останні прикрі рештки минулого, а з другого боку поглибити нові ідеї ідеального співжиття. Цих ідей не треба утотожнювати з якимись матеріяльними здобутками, бо ними є справедливість і свобода всіх народів, гноблених під притокою опіки й наражених на визиск під маскою буцімто „вільної господарки".

——o——

Великий скандал в анґлійському парляменті

НЮ-ЙОРК, 23. І. — Як повідомляє „Асошіейтид Пресс" з Лондону, в палаті громад стався сензаційний скандал. Парляментарному секретареві в міністерстві прохарчування Робертові Бусбай закинено здефравдування чеських грошей і систематичне спроневірювання і перекупство. Подрібні досліди виявили, що Бусбай, якому доручено зліквідувати деякі чеські платні зобовязання й конта в Анґлії, спрямував ці грошеві суми в одні руки, що виявили „зрозуміння" для цього роду трансакцій. Якщо ця комбінація вдалася б, обіцяли Бусбаєві за його услуги дрібницю в висоті 96.000 долярів. Відзискання назад спроневірених досі сум, що сягають соток тисяч, неможливе. У звязку з цим Бусбай зголосив своє уступлення зі становища парляментарного секретаря, та одночасно повідомив, що не має найменшого наміру зректися зі свого мандату в палаті громад. Слідча комісія палати громад **зложила заяву:** „Поведінка Бусбая була суперечна з законами палати громад і нарушала гідність члена парляменту".

——o——

ЗА ЄДНІСТЬ І СОЛІДАРНІСТЬ НІППОНУ

ТОКІО, 22. І. — Ніппонський премієр, князь Коное, відкрив 76-ту сесію парляменту й виголосив про нову структуру Ніппону. Він зясував необхідність створити єдність і солідарність Ніппону.

„В нашій батьківщині — говорив кн. Коное — необхідний устрій у цілому того слова значінні та розвиток національної оборони в найвищому того слова змислі, щоб ми могли забезпечити національній політиці відповідну кількість зброї при участи всіх сил народу. Що торкається закордонної політики, то маємо виповнити завдання, що мають на меті розвиток наших національних задумів, та почати відповідні заходи щодо міжнароднього положення. На перший плян висувається введення нового ладу на східньо-азійському просторі, спертого на виповненні завдань у справі Китаю". Покликуючись на договір трьох, заявив кн. Коное, що Ніппон має на оці забезпечення світового мира й устійнення умовин у великому східньо - азійському просторі. Ніппон не бажає собі поширення конфлікту, та остерігає, щоб не робити йому труднощів. „Маю надію — закінчив кн. Коное свою промову — що ніппонський нарід здає собі справу з поваги положення та ще перейме на себе тягарі й тимчасові недостачі й маючи на оці високу ціль, обмежиться у своїх щоденних життевих потребах".

——o——

АНҐЛІЙЦІ НАРУШИЛИ МІЖНАРОДНЄ ПРАВО.

РИМ, 23. І. — Окремий звітовик аґенції Стефані, висланий на північно-африканський фронт, повідомляє, що анґлійське летунство знов нарушило міжнародне право. Літак „Еррікен" зістрілив над морем італійський літак Червоного Хреста, що мав перевозити ранених з Тобруку. Залога анґлійського літака, — як признає лондонське радіо, — виразно розпізнала знаки санітарного літака й власне тому зістрілила його. Досі нічого не відомо про долю залоги, що складалася з лікаря, доглядача, двох летунів і двох механіків. Поведінка анґлійського летунства тимбільше карігідна, бо перед кількома днями один італійський санітарний літак урятував трьох членів залоги анґлійського літака типу „Бленгайм", що мусів був осісти на пустині. Цивілізований світ повинен осудити таку нелицарську поведінку анґлійців, суперечну з военними законами, як зістрілення санітарного літака.

——o——

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРОТЕСТ У ЛОНДОНІ

ЖЕНЕВА, 23. І. — Як повідомляють з Віші, французький уряд вніс у Лондоні протест з приводу зайняття анґлійським военним кораблем французького торговельного корабля „Мендози". Одночасно французький уряд звернувся до всіх американських держав з закликом, у якому звернув увагу, що факт задержання й заняття „Мендози" мав місце в области всеамериканської невтральної смуги. Франція з притиском підкреслила, що цей випадок дає найвиразнішу причину домагатися шанування цієї невтральної смуги. Незалежно від передумовин, що суперечать міжнародньому праву, французький уряд підкреслив і в ноті до Анґлії, і в нотах до американських держав гуманітарний характер транспорту, бо сконфіскований пароплав віз ліки й відживу для жінок і дітей у незайнятій Франції.

——o——

З церковного життя

Хіротонія нового православного єпископа

Українська Церковна Рада у Варшаві повідомляє: У неділю 26. січня ц. р. в українському православному соборі на Празі у Варшаві відбудеться хіротонія архимандрита Палладія (Відибіди-Руденка) на єпископа краківського й лемківського. Чин хіротонії доконають митрополит Діонізій, архиеп. Іларіон та вікарний епископ Іларіона, Тимотей (Шретер) підчас св. Літургії, що почнеться в год. 10.

Українська Церковна Рада запрошує на цю національну урочистість українські організації, установи та українське громадянство. Привітання для Преосвященного пересилати на адресу: Варшава - Прага, Стальовaштрассе 12, пом. 19.

О. Архимандрит Палладій Відибіда-Руденко родом із Поділля. По закінченні 4-х кляс духовної камянець-подільської семінарії, вступив на математичний відділ київського університету, який закінчив перед світовою війною. За часів У. Н. Р. був він віце-міністром фінансів. На еміґрації став священиком та працював на Волині.Пізніше вступив до манастиря й, уже як архимандрит, працював у варшавській консисторії, обслуговуючи потреби української православної еміґрації у Варшаві. Кандидатура о. архим. Палладія на епископа була виставлена ще перед теперішньою війною, але польське міністерство на неї не погодилося.

На новій дорозі бажаємо о. архим. Палладієві багато сили для добра Церкви та українського народу.

Митрополит Діонізій серед українських дітей
І ГРОМАДЯНСТВА ВАРШАВИ

В рямах урочистого вечора української кольонії в домівці УДК у Варшаві відбулася в неділю 19. ц. м. по обіді велика дитяча ялинка, що на неї прибули десятки української дітвори й батьків. До переповненої ущерть домівки УДК прибув також Митрополит Діонізій у супроводі оо. архимандрита Палладія, прот. Чубук-Подільського, Новицького, Лопуховича й Лотоцького.

Митрополит перебув між нашим громадянством і дітьми цілий вечір, роздавши найменшим образочки Почаївської й Холмської Божої Матері.

КТВ.

Церковні справи на Холмщині

Холмський владика, архиепископ Іларіон, видав 20 канонічних місій світським особам, здебільша дякам, на право викладати православним дітям релігію у 1940/41 шкільному році в різних школах. Це тому, що сильно відчувається в епархії недостача законовчителів.

Він же поблагословив: 1) розпочати справу повернення бібліотеки й музею б. холмської православної духовної семінарії, потім польської, а тепер української ґімназії, в розпорядження холмсько-підляської архиепископії;

2) дозволив пан-отцям настоятелям парохій Холмщини й Підляшшя і дякам чинну працю по всіх національних і культурно - освітніх організаціях у тісному порозумінні з керманичами цих організацій, однак під умовиною, щоб та праця не відбилася відемно на церковно-релігійній праці в парохіях;

3) зібрати в найкоротшому часі історичні матеріяли про холмський катедральний собор від 1919 по 1940 р. й написати короткий історичний нарис собору;

4) піддав ідею приготовити історичний нарис про холмський братський музей, що істнував до світової війни, тобто до 1915 р. в Холмі і містився у братському домі. В роках 1918—1920 поляки вивезли музей до Люблина.

КОНФЕРЕНЦІЯ ДУХОВЕНСТВА В ГРУБЕШЕВІ

26. і 27. грудня 1940 року у м. Грубешеві відбулася конференція духовенства, дяків і церковних старост, а також сповідь і причастя їх. Вступне слово виголосив о. декан прот. Григорій Метюк, потім відчитали розпорядження епархіяльної влади. На конференції були виголошені такі реферати: 1) »Значіння хору в парохії«, свящ. Петро Тарнавський, 2) »Праця священика у парохії«, — свящ. Роман Гурко, 3) »Перед сповіддю« — прот. Теофіл Ковальчук, духовник деканату, 4) »Церковні традиції на Холмщині« — прот. Максим Лаць, 5) »Священик і молодь« — свящ. Михайло Тро мович. Після виголошення рефератів відбул жвава дискусія на порушені теми. У дискусії бр участь всі присутні. 26. грудня ввечері була правлена Всенічна. Проповідь виголосив прот. колай Ляшук. На другий день (27. грудня) б відправлена Богослужба, на якій усі сповідн причащалися. Співав дуже добре хор з дя Проповідь виголосив священик Дмитро Стефа вич. Подібні конференції мають велике значі з виховного й з морального боку. Духовенство два дні забуває про свої буденні турботи й о жує свою память та думки.

—о—

ВЕЛИЧАВИЙ РОЗВИТОК НІМЕЦЬКО НАУКИ ТА МИСТЕЦТВА

Будапешт, 27. XII. — Мадярський мініс освіти Гоман описує у святочному чи урядового щоденника „Мадярорсаґ" с вражіння з недавньої поїздки до Німеччи

Німецький нарід — пише Гоман — м почування своєї великої сили, та недав перемог. Він очікує з найбільшим споко і непохитною вірою перемоги, що прин мир. У Німеччині життя йде зовсім норма ним ходом. Наслідки ворожих летунськ атак мінімальні. Зовсім немає ніяких ш у залізничих двірцях та важних воєнних ектах.

Найсильніше вражіння, що його м Гоман виніс із Німеччини, це те, що відо приказка „музи мовчать у війні" не має якого відношення до сучасної Німеччи Війна триває вже 15 місяців, але наука мистецтво розвивається там живо, як і війни.

НЕБЕЗПЕЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ НА СЕРЕ ЗЕМНОМУ МОРІ

ШТОКГОЛЬМ, 23. І. — Шведські ча писи одержують з Лондону обширні зв про вражіння, що їх викликала в Анґ спільна акція повітряних сил великодерж осі. В лондонських урядових колах не блять ніякої тайни, що теперішне полож ня поважне. Повітряна війна в найближч тижнях на Середземному морі матиме іс ричне значіння. Також у Ню-Йорку від вають нове небезпечне положення Анґ Німецьке летунство може переводити с атаки й одночасно вести успішну дія ність на Середземному морі.

—о—

БОГДАН ЛЕПКИЙ 10)

Крутіж

(Історичні малюнки з часів гетьмана Виговського).

Зїхали у ярок, щоб людям з очей зійти. Босаковський казав Борисові пістоль наготові тримати, а сам він більше на шаблю покладався, ніж на пістолю. Куля хибить, а шабля ні.

Іхали з пів години, аж якогось діда стрінули. Драна свитина, торби наперехрест, зпід поли визирає бандура. Ще не дуже й старий, але на одно не бачить.

„А звідкіля, діду?" — гукнув Босаковський.

„Звідтіля, куди й ви їдете".

„А ти куди?"

„Перед людськими гріхами втікаю".

„А дуже там грішать?"

„Кров по кістки".

„Розумію. А давно ти, діду, носиш свої торби?"

Дід роззявив рота.

„Чому питаєте?"

„Бо тобі не торби, а порошниці б носити. Ти такий дід, як я архиерей".

„Тсс, брате, тсс!" — зашипів старий.

Босаковський руку з коня до нього простягнув:

„З якого полку?"

Старий назвав полк і сотню.

„Багато вас перебили?"

„Десятків кілька залишилося. Розбрелись ми, як ті ко-ропки*) по полі. Я дідом пробиваюся, бандуристом".

„А грати вмієш?"

„І думи співаю".

„Слухає народ?"

„І хліба не жаліє, хоч хліб тепер дуже то дорогий у нас".

„Гарно! Нам якраз такого й подавай. Підемо само-треть?"

„Двох їздців і один пішиий?"

„Мій небіж тобі свого коня покищо відступить, а там купимо тобі. Злізай, Борисе, розпростай трохи ноги. Ти молодий, пройтися не завадить".

Борис зіскочив із сідла. Босаковський також.

„Веди, старий, — озвався до діда. — А лиш добре веди, бо зі мною жартів нема. Я поки добрий, то добрий, а як розізлюсь, то краще не казати, який я?"

Дід нараз і на друге око прозрів.

„Бачу, добродію, що ти чоловік великої фантазії, але я також сороці злі хвоста не вилетів".

„Що ти кажеш? Ану, побачимо".

І добув шаблю. Дідові Борис своєї позичив. Перехрестилися ними і зложилися.

Босаковський високий, а дід зате верткий, але від першого разу знати було, що оба вони до шабель мистці. І млинця ними пускали, й стукали, як сікачами, й перекидали з руки до руки. То присідали, то підскакували до себе, як дикі коти. Дідові торби смішно телепалися, а Босаковському вуса аж на маківку скакали. Якби так злість, то оба вже давно лежали б без душі. А то вони лиш гралися і любувалися, що свій на свого напав.

*) Куропатви.

голосів преси

Европа знає вину Англії

„Берлінер Берзен Цтг" передає передо... до будапештенського „Пестер Льойда", у ...й автор гостро критикує т. зв. „англій... ...у бльокаду Европи". Ця бльокада у своїй ...ерішній формі нарушує постанови міжна... ...аного права, бо вдаряє в першу чергу ...евтральні держави та підрізує їхні жит... ...і основи.

„Тому, що Німеччина є на всякий випадок забезпечена харчами—продовжує »П. Л.«— то поширення бльокади відбивається в першу чергу на цивільному населенні кол. союзників Англії, отже на Франції, Бельгії, Голяндії та Норвегії. Якщо Англія спекулює, що населення цих країн буде невдоволене і що все це використає англійська пропаганда, — то цей підрахунок є фальшивий. Кожний европеєць знає, що Англія з точки міжнародного права не має ніяких основ для бльокади, що охоплює довіз харчів та річей мирного запотребування. Тим самим одинока Англія несе відповідальність за терпіння, що наслідком її бльокади впали на цивільне населення великої частини европейського континенту"

„Час підготови скінчився"

Відгуки зустрічі Фірера з Мусоліні... ще не проминули у світовій пресі. Ці... висновки робить на цю тему югосла... ...ський щоденник „Време", як пише про „Дойче Альг. Цтг":

»Време« називає цю зустріч кінцевою фазою дотеперішнього обміну думками між Фірером і Мусоліні у періоді підготови. З цим ментом час підготови скінчився. Зусилля Німеччини та Італії проти Англії осягнуть в найближчому майбутньому свій вершок. Одне є певне й безсумнівне: Цей рік принесе державам осі повну перемогу. Німеччина та Італія підуть рамя об рамя назустріч могутньому та рішальному закінченні".

Харчева справа Еспанії

„Дойче Альгемайне Цтг" приносить та... кореспонденцію з Мадриду про скрутне ...подарське положення Еспанії:

„Вплив війни на харчеву ситуацію Еспанії є нині головною проблемою урядових кол у Мадриді. Міністр закорд. справ Сунер заявив недавно у Барсельоні, що всі інші справи мусять уступити назад перед цією проблемою. Свіжа вістка, що американський Червоний Хрест поставить до розпорядимости еспанської влади кілька тисяч тонн збіжжя не є по суті ніякою поважною спробою розвязки цієї проблеми. В урядових колах з притиском підкреслюють, що теперішній стан слід конечно й негайно усунути, бо кожна дальша проволока може спричинити необчислені наслідки. Виявляється, що це становище не було зовсім без впливу на держави, з якими Еспанія стояла у збіжево-імпортових звязках. На основі давніших контрактів, що їх дотепер Англія відмовлялася виконати, має відійти з канадійських портів до Еспанії 16.000 тон збіжжя. Транспорт відбуватиметься на еспанських кораблях.

Перед кількома днями завели у Мадриді новий, картковий розподіл хліба, який виходить зі заложення, щоби біднішим верствам населення, які не є у спромозі купувати інші харчі, — забезпечити хоча б самий хліб. І так: родини, яких кормитель заробляє до 300 пезетів (100 пезетів = 46 зол. — Ред.) у місяць, діставатимуть 180 грамів хліба на особу. Для родин зі заробітком до 800 пезетів, дозволено 120 грамів. У третю категорію входять усі, що заробляють поверх 300 пезетів та їхній приділ хліба обмежений на 80 гр. Заможним доручено, щоби намагали більше високовартними середниками поживи.

Еспанія досягнула межі цього, що може ще винести величезна, стоїчна видержливість народу. Мадридська преса підкреслює з признанням, що німецькі та італійські часописи в притиском вказували на турботи, що їх викликає все складніше харчеве положення Еспанії. Як у більш нормальних часах, так і нині треба дати масам у першу чергу хліба. А тимчасом перші два дні нового карткового розподілу хліба принесли зі собою нові поважні ускладнення. Наслідком поганої погоди, що тривала від початку року в Еспанії припинився частинно, а то й зовсім залізничий рух на багатьох відтинках. Вслід за цим, уже в перших днях нової карткової системи, прийшло до затримок у розподілі хліба. В багатьох кварталах Мадриду не стало для мас хліба, бо транспорти муки не наспіли вчас.

Мадридські часописи звертають увагу, що Англія та Америка — з обома цими країнами вела в останньому часі Еспанія переговори в справі постачання збіжжя — вимовляються тим, що достави для Еспанії можуть дістатися з черги до Німеччини та Італії".

—o—

АРГЕНТИНА ДУШИТЬСЯ ВІД НАМІРУ ЗБІЖЖЯ

БУЕНОС-АЙРЕС, 23. І. — Справа вивозу збіжжя для Аргентини стає з кожним днем щораз більше пекуча. І так минулого тижня вивіз аргентинського збіжжя до Европи обмежився до 25 т. Крім цього вже від жовтня мин. року взагалі припинилося всяке вантаження збіжжя у пристані Ля Плята. Від 3 місяців аргентинські шпихлірі завалені збіжжям. Його кількість досягла 16.000 тон. Це очевидно дуже важко вдарило у робітників, що виключно живуть з праці при вивозі збіжжя. Всі спроби, щоби вивіз збіжжя до Европи заступити вивозом до інших частин світу, не вдалися. Навпаки. Продажа збіжжя до інших частин світу навіть понизилася. Минулого тижня навантажили 7.120 т. збіжжя, що пішло до інших частин світу, але ще передостаннього тижня туди післали 10.000 т. збіжжя. Теперішній загальний вивіз пшениці і муки з Аргентини обмежується до 7.0000 т., що рівняється тільки одній чотирнадцятій частині аргентинського вивозу з минулого року, що у цьому самому часі сягав 82.000 т.

—o—

Борис мусів сильно в руках Босаковського хабату за ...здечку тримати, бо шкірила зуби й натягала шию. Конче ...отіла свому власникові на допомогу йти.

Аж нараз оба борці крикнули: „Шаба́ш!", поховали ...узяли себе в обійми. Довго вони стискалися, буцім кости ...один одному ломав, а тоді пообтирали піт з лобів і Боса...ковський промовив:

„Тепер же хоч знаю, з ким діло маю".

„Я також", — відповів дід і посідали на коні.

Борис поспішав за ними.

IV.

Дід до якогось хутора провадив.

Хутір у балці ховався, у гайку, так що здалеку не було ...видно. Як медвідь у гаврі сидів.

Що лиш, коли підіхали ближче, то побачили рів, якого ...найкращий скакун не перескочить, та ще й напущений ...водою і частокіл дубовий з брамами, густо цвяхованими ... хату з дебелих брусів з віконницями товстими.

Заки підіхали, Босаковський повернувся до діда:

„А як тебе, братчику, звати?"

„Антоном мене клич, а величай Помелом. А тебе?"

„Босим".

„Босим?"

„Краще Босим жити, ніж Босаковським гнити. Ось які тепер часи".

„Дійсно, погані часи, пане Босий".

„Погані, добродію Помело, погані!"

„Одна потіха, що люди все на лихі часи нарікали".

„Мала́ потіха".

Дальші слова собаки заглушили. Побачивши чужих людей, такий вереск зняли, що просто пропадай!

Підіхавши під хутір, Помело й Босий позіскакували з коней, як молодці, а Борис побіг і шаблею загрюхав до брами.

„Не біс це, пане Уласе, а Помело з товаришами. Відчиняй!"

Гості увійшли на подвір'я, а конюх хотів забрати від них коні. Але сухоребрий вихопився йому з рук і побіг просто до стайні.

„Мудрий кінь!" — похвалив його Улас.

„Такий як його пан", — усміхнувся Босаковський. — „Варт полковником бути, — між кіньми. Чесне слово...

Улас попросив гостей до хати.

Увійшли у світлицю з дубовими ослонами й з таким самим столом. Ослони прикриті налавниками, на столі турецький ковер. Зі світлиці дубові двері на чопах до боківки. Там видно широке ліжко під скірою, дебелу скриню, прикріплену залізними шинами до долівки й на стінах зброю.

Хутір невеликий та мабуть багатий.

Помело здивувався.

„У тебе знати не було ще непроханих гостей".

„Стереженого Бог стереже", — відповів Улас. — „Татари в наші сторони не забігають, а гільтайство мене боїться. За чарівника мене мають. А мої чари, мабуть не потребую вам того казати, це досвід. Не ходжу по світі як сновида, лиш помічаю, що бачу. В книзі життя читаю. Тому то я і погоду вмію вгадати й рани лікую, а вони кажуть, що я хованця тримаю. А мій хованець ось де" — і показав на голову.

„А не страшно тобі так на відшибі сидіти?" — питав його Босий.

Улас усміхнувся. (Далі буде).

Молодь і виховання

Війна й фізичне виховання

Живемо у воєнних, непевних часах, де значна частина української суспільности живе незавидним життям, з усіма його погубними й лихими наслідками. Життя з дня на день, без пляну на дальшу мету витворюють специфічні настрої непевности, що дуже сильно дезорганізує нормальні прояви спільноти та загрожує далекосяглими наслідками для розвитку живого організму нашої суспільности. Велика частина української суспільности мріє і не хоче вернутись до нормального життя, до твердої праці, обчислеої на дальшу мету. Тому відповідальні й провідні громадяни мусять доложити всіх зусиль, щоби злагіднити, а то й знівелювати такі настрої й довести життя нашої суспільности до нормального стану. Наша суспільність мусить брати собі примір з німецької суспільности, яка хоч у стані безпощадної війни, живе назагал нормальним життям. Не зважаючи на мобілізацію великої частини громадян у військових формаціях, всетаки життя йде майже нормально. Найкращим доказом цього є хочби спортове життя Німеччини. Як бачимо на власні очі й читаємо в пресі, праця в німецьких організаціях фізичного виховання йде правильним ходом, змагання за першенство і міжнародні відбуваються в розмірно мало звужених рямцях, а навіть осяги першунів мало що гірші від передвоєнних, хоч майже всі передвоєнні першуни служать при війську й майже щотижня „Райхсспортблят" приносить вістки про наділення якогось передового змагуна „Ріттеркройцом". Ба, що більше, той же „Райхсспортблят" приносить у кожному числі дописи і світлини про змагання і вправи прифронтових частин, які відбуваються у віддаленні ледви кілька кільометрів від фронту. Підчас вправ молодь і ціла суспільність забуває про війну і відпружує нерви, що дуже корисно впливає на її духову відпорність та моральну силу. Завдяки тілесним вправам вояки набирають нових сил, енергії, життєрадісности й опісля з тим більшим запалом виконують службу та тверді воєнні обовязки.

На жаль наша суспільність живе неприродним життям. Одна частина надмірно обережна, обмежуючи своє життя до неприродних меж, нарікає на біду і жахається майбутньости, друга — не дбаючи про майбутність — живе з дня на день. Очевидно, що в таких умовинах дуже важко говорити про правильне фізичне виховання та про його розбудову. Бувають такі особи, які потраплять прогуляти за ніч десятки зол. та які не встидаються оправдуватись, що не мають руханкових штанців, чи ступанців. Дуже багато міркує, що тепер шкода часу на такі дурниці, як руханкові, чи спортові вправи, але майже всі вони потраплять зайнятися „при склянці" цілими вечорами теревенями та сплетнями. На них не має впливу життя. Їм нічого не говорить факт реґуляції закрутів Висли в Кракові, будова спорт. майданів, віднова безлічі будівель і т. п. Вони уважають, що прим. не варто докупити до лещетарського виряду самих лещет за 40 зол., бо лещет не можна запакувати до наплечника. Тому можна зустрінути сьогодні багато українців, які ходять по місті в лещетарських черевиках, та на лещетарських теренах нема майже нікого. А навіть між прогульковцями поза містом важко зустрінути українців.

При такій гігієні життя засоби сил дуже скоро вичерпуються, витворюються нервові настрої, здоровий інстинкт суспільности помітно слабне. Життя й праця вимагають гігієни, вони мають свої права, легковаження яких мусять відбитися на вислідах праці. Тому треба доконче запобігати, з цим треба боротися. Не сміємо допустити до того, щоб стан рівноваги нашої суспільности погіршав.

Відпорність суспільности, рівновагу її духа легко можна привернути в першій мірі гігієною праці, гігієною життя. По праці мусить наступити відпочинок не лише тіла, але й нервів, що його дасть здорова розривка на лещетах, совганці, чи руханковій салі.

Ще більше шкоди приносить така атмосфера у вихованні молоді. За старшим громадянством молодь позбувається ідеалізму і завзято боронится перед пляновою та послідовною працею на кожному полі. Вона інколи зовсім не реаґує на зусилля виховників запобігти цим злим впливам.

Тут доконче мусять прийти з допомогою виховникам батьки. Вони мусять створити в хаті настрої, в яких можлива правильна і послідовна праця з вірою у краще завтра.

Праця молоді холмської ґімназії

З першим морозом почалася жива праця над улаштуванням ґімназійної ледової площі. Щодня збиралася молодь з лопатами на площі і тут серед співу та жартів працювала, очевидно клясами на зміну, до пізнього вечора 22. грудня 1940 відбулось посвячення й відкриття цього першого українського ледовища в Генер. Ґуберніаторстві. Від цього дня площа заповнена українською молоддю Холма. Ґімназія підготовляє совгарський попис та організує дві гаківкові дружини. Молодь холмської ґімназії солідно приготовляється до участи в обласних лещетарських змаганнях в Холмі й евентуально до пізніших краеви.

Далі молодь веде індивідуальну й збірну ощадність. Акція ця уможливить багатьом ученикам виїхати на літні табори. Індивідуальна ощадність, в якій кожний зокрема складає гроші відповідному збірщикові, а цей через опікуна передає їх до банку, — дала по кінець грудня 280 зол.

Збірка, себто клясова ощадність, виглядає в той спосіб, що кожного тижня, кожний ученик складає збірщикові від 2-ох сотиків угору. Гроші, зібрані таким робом, дадуть змогу виїхати на літні спортові табори біднішим ученикам. Вкінці збірна ощадність виробляє серед молоді громадянський обовязок несення підмоги й причинюється до вироблення почуття національної спільноти.

Спортові новинки

— **Змагання за Відзнаку Лещетарської Справности в плоских бігах для Кракова** уладжує Краківський Курінь Молоді 9. **лютого у Кракові.** Зголошення, також **незорґанізованих лещетарів,** приймають в УДК (реферат молоді), Льоретанська 10, до 5. лютого включно. **Змагання відбудуться для** мужчин, жінок, **юнаків і юначок.** Правильник В.Л.С. можна дістати **в Рефераті молоді УДК,** Краків, в ціні 0.20 зол.

— **Лещетарський табор у Криниці** добігає до кінця. Бере у ньому участь 22 лещетарів, що поділені на три групи, ведуть **вправи.** Снігові умовини знамениті.

— **Краєві лещетарські змагання відбудуться в днях 14, 15 і 16 лютого в Команьчі біля Сянока. В програмі зїздобіг мужчин і жінок, плоский біг та скоки отверті й до норвезької комбінації.** Зголошення змагунів лише через реферати молоді УДК, які обовязані перевести лікарські оглядини й елімінацію так, щоб у краєвих змаганнях взяли участь лише найкращі. На випадок відповідного числа зголошень буде окреме суперництво мужчин понад 32 роки.

— **НСДАП перебрала провід фізичного виховання у Ген. Ґуберніаторстві.** Ген. Ґубернатор мін. д-р Франк видав розпорядок, на основі якого провід німецького спорту у Ґенерал-Ґубернаторстві передано НСДАП округ Ґенерал-Ґубернаторство. З цією метою створено відділ „Керперліхе Ертіхтіґунґ — Аусбільдунґвезен", якого завданням притягнути як найбільше німців до активної участи в спорті і тим самим запевнити скріплення їх тілесної справности. Покликанням цієї нової установи хоче НСДАП, відповідальна за здоровий стан німецького населення, створити якнайбільші можливості умасовлення спорту. Новостворена установа буде дуже тісно співпрацювати з істнуючим досі урядом „Спортбеауфтраґте" в уряді Ген. Ґубернатора, у проводі якого залишається далі д-р Ніффка.

— **За лещетарське першенство Ґенерального Ґубернаторства в Закопанім.** В днях 18, 19 і 20. січня відбулися в Закопанім змагання за лещетарське першенство Ген. Ґубернаторства при участи чотирьох обєднаних орґанізацій. Дуже гарна соняшна погода, добрий сніг і основна підготова змагань, створили дуже добрі умовини змагань. У плоскому бігу на 18. км. переміг відомий старий змагун, колишній першун Німеччини, 35-літній вояк Марс в часі 1:20'02". Спортбеауфтраґте краківського дістрікту, також старший віком, Єспп Реґрль змагався поза чергою і мав час кращий від Маркса. У клясі старших (понад 30 літ) перше місце осягнув Маер у часі 1:34'35". У зложеному бігу (біг 18 км і скок) переміг Гайншніґ (Вермахт Ясло), який також осягнув найкращу ноту в отвертих скоках. В маратоні (біг 50 км) перше місце осягнув Бенш з Деблїна в часі 4:33'12"; Реґрль поза чергою мав 4:16'07". Розставний біг 4x10 км виграла дружина **війська в часі 3:53'15".**

Команьча-місце краєвих лещет. змагань

Багато людей дивується, чому на місце Краєвих Лещетарських Змагань вибрано саме Команьчу. Чому не Криницю? Навіть є голоси за Закопаним.

Правду кажучи не дивниця, що чути такі голоси. Досі українські лещетарі їздили до Славська ,або Ворохти, а хто мав багато грошей, їздив до Криниці, чи Закопаного. А про Команьчу ніхто й не знав, крім сяніцьких лещетарів, яким було до Команьчі дуже близько. Тимчасом Команьча й Лупків були вже давно відомими лещетарськими осередками, до яких дуже багато й часто їздили сяніцькі лещетарі, на жаль майже виключно поляки. Команьча й Лупків вправді не мають розкішних пансіонів, ні готелів і навіть єдине в цій околиці лещетарське сховище приміщується в чужому домі. Є ще кілька скромних приватних пансіонів, зате дуже добрі терени. Лемківський Бескид хоч трохи за низький і через те надто вразливий на вагання температури, всетаки своїми лагідними, безлісними склонами добре надається до лещетарського спорту. Та найважнішим арґументом, що промовляє за Команьчою, це орґанізаційні спроможності Сяніччини. В першій мірі Сянік має багато молоді — змагунів й орґанізаторів. Вже протягом цього літа здав він іспит зі своєї орґанізаційної справности. Далі у долині Ослави, вздовж залізничого **шляху Сянік — Лупків є дуже поширений** спорт поміж сільською молоддю. Беручи під увагу велику національну свідомість тієї молоді та її змагове вироблення, можна при відповідному поставленні справи зорґанізувати кільканадцять підготовних змагань та вибрати добру сотню змагунів до краєвих змагань. Вже минулої зими зорґанізовані лещетарські змагання в Команьчі доказали, що можна зробити на цьому терені при відповідній праці. Команецький район може стати дуже легко найбільшим нашим лещетарським осередком, якого змагуни будуть вести перед не лише на змаганнях, але також і в пропаґанді лещетарства на цілу Лемківщину. Нічим не вдасться так зєднати лемківського юнацтва, як доброю порадою та наукою в лещетарському ділі, зорґанізуванні змагань чи курсів. Лемківська недовірливість і холодність дуже швидко мякне перед цим річевим арґументом. Та на жаль важко якось поставити цю справу на добрі шляхи.

Краєві лещетарські змагання повинні це започаткувати. Наші лещетарі не повинні лякатися далекої дороги. З Кракова до Команьчі є ледви тридцять кільометрів далі, ніж до Криниці. Крім того Команьча дуже добре надається навіть на зимовій відпочинок для відпусток, для тих, що хочуть відпочивати серед природи і яких не тягне до люксусу й дансінґів.

Яр.

З українського життя

ПІДЛЯШШЯ.

ТЕРЕСПІЛЬ

Заходами місцевого українського громадянства в українській школі в Тересполі відбулося кілька гарних імпрез. Дня 19. XII. уладжено „Вечір св. Миколая" для дітвори — учнів української школи та їх маленьких братів і сестричок. Коротке вступне слово виголосив д-р Дмитріюк, після чого діти відспівали пісню в честь св. Миколая. Дальше було кілька деклямацій, серед яких треба відзначити „Св. Миколай" (декл. уч. Б. Нікольський) та „Мені однакового" Т. Шевченка (деклямував в німецькій мові ученик IV .кл. Вол. Дмитріюк). Виставлена сценка „Св. Миколай" Ю. Шкрумеляка викликала в дітей і старших зворушливе враження. Відтак св. Миколай роздавав дітям дарунки, промовляючи до кожного дуже влучно.

Чергова імпреза „Ялинка" відбулася на третій день Різдва. Саля була гарно прибрана рушниками та килимами, а в одному з кутків перед образом св. Ольги й Володимира стояла ялинка, гарно прибрана шкляними і паперовими прикрасами. „Ялинка" почалась Вечірнею, яку відслужив православний священик з сусіднього села Кобилян, о. Яцюк. Потім учні й учениці відіграли сценку п. н. „Діточий вертеп". Вірш „Св. Вечір" гарно віддеклямував уч. II. кл. Б Нікольський. Була ще одна деклямація уч. І. Балясівної. Діти дістали гарні дарунки: книжечки й торбинки з ласощами.

Зустріч Нового Року — Маланка — відбулася в тій же українській школі у приявві старшого українського громадянства і запрошених представників німецької влади. Після молитви, яку прочитав о. Яцюк, засіли гості до вечері. Змістовну промову до німецьких представників влади виголосив д-р Дмитріюк, по німецьки переклав її учитель Грицина. Один з представників німецької влади відповів промовою, що її переклав на українську мову Харжевський. Панувала дружня, приятельська й мила атмосфера. Співано колядки українські й німецькі пісні.

ЖІНОЦТВО БІЛОЇ ПРАЦЮЄ

До оживлення нашого життя в Білій немало спричинилося зорґанізування українського більського жіноцтва в Окружну Жіночу Секцію при УДК в Білій.

Ця Секція вже виказала свою життєздатність. Провід Секції, що спочиває в руках п. Глібовицької, приступив енерґійно до праці. Зорґанізовано зимову допомогу, головно для шкільних дітей, виєднано більшу кількість пар панчіх і черевиків, як річей найпершої потреби тепер узимі, що є передумовиною правильного ходження до школи.

Відразу приступлено до підготови зорґанізування товариського життя. Заходом Жіночої Секції улаштовано в гарно прибраних салях УДК 24. XI. чайний вечір. В програмі вечора були промови голови Комітету інж. Глібовицького, заступника Крайсгавптмана п. Фріча. Хор під управою д-ра Пантелевича збирав оплески за мистецьке виконання пісень. Вечір переведено в щиро товариському настрої і залишив він милий спомин. Дохід з цього вечора призначено на купно бібліотеки Куреневі Молоді в Білій і на зимову допомогу. Радо вітала та мило згадує шкільна дітвора й молодь св. Миколая, який не забув про них і не проминув ніодного з них.

В дальшому пляні праці є не лише зимова допомога, але вже зорґанізовано всіх місцевих жінок, вишукано дітей у шкільному віці та післано в школу.

Праця в Жіночій Секції кипить, кожної неділі відбуваються ширші сходини членів з відповідними рефератами.

Жіноче життя в самій Білій йде правильним шляхом — зорґанізовано. Одначе орґанізацією жіноцтва в повіті досі ще якслід не занялися.

НІМЕЧЧИНА.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ У ВАЛЬДГОРСТІ

На захід від Ліцманштадту, при головному шляху, що сполучує Вартеґав з Альт-Райхом, лежить Вальдгорст, колишнє літнище. В павільонах приміщені тепер переселенці, між ними й багато українців. На українців є тепер „мода", так що і деякі поляки й росіяни примазуються до нас, хоч з нашої сторони стараються такі випадки з місця пришпилити. Заложено хор, що під проводом Михайлова приносить нам чимало доброї слави. Уладжено свято 1. Листопада, кілька концертів на зимову допомогу. Хор популяризує м. ін. останню композицію пок. д-ра Н. Нижанківського „Умзідлер-Марш". У простих словах і бадьорій мельодії зумів покійний передати цей великий момент, що його пережили переселенці. Хористи виступають у нац. одягах. Добір пісень — бадьорий. З хором виступає теж український балет, зложений з 10 осіб. Провідником балету є Борсук, що у характеристичному танку „чумак" збирає рясні оплески. Також його 6-літній синок викликує подив своїми сольовими виступами. У великій школі перебудови сучасної Німеччини, що в короткому часі завела зразковий лад, українські переселенці мають добру нагоду навчитися багато дечого доброго.

СВЯТИЙ ВЕЧІР У ДАНЦІҐУ

Філія УНО в Данціґу і студ. т-во „Основа" улаштували дня 6. січня 1941 р. спільну вечерю в гарній салі студентського дому Високо-Технічної Школи. Простора саля ледви помістила всіх учасників. Крім членів УНО й „Основи" прибули на свято запрошені гості з поблизького Готенгафен і з Діршау — приблизно 400 осіб. Явились також заточенці з Кониць і з найдальших закутин округи, що від десяток літ не чули української коляди. Одначе переважали полонені б. польської армії, що, покинувши табори, перебувають на роботах у Данціґу і в околиці. Настрій бадьорий, святочний. Свято відкрив змістовною промовою полк. У.А. Власюк. Опісля виголосив гарну промову голова філії УНО з Готенгафен інж. Остапчук. Від філії Діршфав промовив у заступстві неприявного голови адв. Лепкий, що візвав приявних залишити всі персональні справи і здисципліновано йти за своїм Проводом, бо лише той нарід, що з вірою в перемогу як один муж стоїть за своїм Проводом, осягає найвищі ідеали нації. Підчас вечері, в якій не бракувало навіть традиційної куті, при гарно прибраній ялинці хор полонених під управою знаменитого диригента Вол. Пашка в супроводі студ. орхестри відспівав коляди і стрілецькі пісні. Промовляли ще інж. Боринець, від вояків — старшина Гачкевич. За їх зворушливими словами линули наші думки ген - далеко до рідних. Свято закінчив голова короткою промовою, після чого приявні відспівали Нац. Гимн. Підбадьорені на дусі, з вірою у краще майбутнє розїхались учасники свята пізно вночі додому. За метку орґанізацію свята належиться нашим студентам та їх Провідникові Сайкові щира подяка.

РІЗДВЯНІ СВЯТА В ХОЛМІ...

Український Допомоговий Комітет у Холмі подбав про те, щоб усі самітні й незаможні могли мати Свят-Вечір. В салі інтернату зійшлось до 200 осіб на традиційну кутю. На вечерю зявились учасники поліційного курсу в Холмі на чолі з ляйтнантом Вайсманом. Прибув також Крайсшульрат Меснер. Точно в год. 19-ій на салю прибув Високопреосвященний Іларіон, вітаючи присутніх словами: „Христос Раждається!" Відтак у короткому слові привітав усіх присутніх, закликаючи до братньої любови й до праці для свого народу. Потім поблагословив вечерю й разом зі всіма засів до столу. Від Комітету подякував Його Преосвященству, німецьким гостям і привітав усіх присутніх голова УДК м-р М. Мостович. Йому відповіли в німецький мові лтн. Вайсман і в українській шульрат Меснер, що в імені німців зложив святочні побажання.

Підчас вечері витворився дуже милий настрій. Присутні відспівали цілий ряд колядок, а дута орхестра Холмської Чоти Молоді відіграла кілька колядок. Це був перший вдалий виступ цієї недавно зорґанізованої орхестри. Під кінець інж. Надія Квітка поділилася з присутніми споминами про Різдво 1919—1920 рр. Учасники до пізна сиділи і ділились незабутніми спогадами минулих літ.

На перший день Свят Холм вітав у себе відомого нашого поета інж. Евгена Маланюка, що виступив тут з рефератом: „Коріння української культури". Прелеґент, починаючи від праісторичних часів ,дав начерк початків нашої культури. Найцікавішими з реферату були згадки про походження слів „Русь" і „Україна".

Першого і другого дня Свят Театр Українського Освітнього Товариства в Холмі під проводом Н. Обідзінського дав два виступи: „Ой не ходи Грицю" і „Наталку Полтавку". Треба радіти, що врешті по довгих і важких стараннях театр цей дістав врешті постійну сцену в Холмі й зможе розвинутися з часом у постійний театр, якого так у Холмі треба. Одначе це може статися за видатною підмогою передусім громадянства. Дирекція театру повинна подбати про доповнення сил, а головно про створення орхестри, а також про зміну репертуару.

На третій день Свят стараннями Жіночої Секції при УДК відбулася „ялинка" для дітей. Велика саля Технічної Школи звеніла веселим щебетом дітвори, що веселить кожного, бо цей квіт нашого народу, виховуваний у своїх рідних школах, є запорукою нашого кращого завтра.

В Холмі відчувається тепер оживлення культурного й товариського життя. Рефератова Секція при УОТ. виготовляє цілий цикль рефератів на зимовий сезон. Український театр має змогу показати нашому громадянству наше сценічне мистецтво. При Чоті Молоді створено орхестру, що незадовго дасть концерт; при УОТ працює зреорґанізований хор.

Віримо, що все холмське громадянство стане до праці й наше життя покращає завдяки позитивній праці.

В. Василенко.

Реєстрація українських учителів

(Дуже важне для тих учителів (-ок), що лишаються без праці або працюють з конечності у несвому фаху)

В недалекій майбутності очікуємо більшого запотребування на кваліфіковані учительські сили до українських народніх шкіл у Ґенеральному Губернаторстві. Український Центральний Комітет у Кракові хоче заздалегідь приготовити кадри кваліфікованих українських учителів і учительок. В цій цілі взиває всіх українських учителів (-ок), що працюють у Німеччині, Протектораті і Ґенеральному Ґубернаторстві на нефахових посадах, або лишаються ще в переселенчих таборах, щоб негайно зголошувалися в Українському Центральному Комітеті (Краків, вул. Зелена 26) для реєстрації у Відділі для Шкільних Справ при УЦК.

При зголошеннях подати передовсім **точну адресу** теперішнього побуту петента (-ки). Відтак оці особисті дані: 1. Прізвище й імя петента (-ки). 2. Дата, місце, повіт і край уродження. 3. Віроісповідання. 4. Національність. 5. Родинний стан (жонатий, замужня, вдовець, вдова, вільний (-а), скільки дітей, в якому віці кожне з них і скільки з того на удержанні петента (-ки). 6. Покінчені студії (школи, курси, іспити, свідоцтва). 7. Чи вже працював (-ла), як учитель (-ка), а якщо так, то де, відколи, до коли й у якому характері. 8. Чи працював (-ла) поза школою, де, коли, в якій ділянці та з яким вислідом. 9. Чи і яку працю виконував (-ла) тоді, як не мав (-ла) учительської посади, де відколи, доколи. 10. Інші замітки й евентуальні побажання.

Ориґінальних свідоцтв та інших особистих документів покищо не залучувати. Натомість було б вказаним подати адреси двох достовірних осіб, у яких — на випадок потреби — можна було б засягнути опінії.

При призначуванні учительських сил на вчительські посади будуть тільки в міру можливості узгляднюватися евентуальні побажання петентів (-ок). Засадничо шкільна влада призначуватиме на посади індивідуально, в міру дійсної потреби і без якихнебудь застережень з боку учителя (-ки).

Український Центральний Комітет
Краків, вул. Зелена ч. 26.

АНҐЛІЙЦІ ОБСТРІЛЮВАЛИ БЕЗБОРОННИХ ФРАНЦУЗІВ

ЖЕНЕВА, 23. I. — З Віші повідомляють: Після тримісячної, повної терпінь, подорожі, прибуло до Марсею на чердаку французького корабля „Сан Франціско" 35 цивільних французів та біля 300 здемобілізованих старшин і моряків із залог французьких воєнних кораблів, що стояли біля Антилів. Анґлійці трактували французів підчас подорожі у нелюдський спосіб, чим зломили міжнародні закони. Анґлійські контрторпедовці обстрілювали французів скорострілами, через що два з них погибло, а багато було ранених. Анґлійці задержали французів на морі та перевезли їх до Фритовну в Африці, де держали їх серед великих спек і в найгірших умовинах. Відтак перевезли їх до Ґібральтару, звідки по довших пригодах, серед переслідувань і стрілянини анґлійських торпедних човнів, дісталися вони до Франції. Серед важко ранених є також капітан корабля „Шантіллі", що хотів сам затопити свій корабель, щоб не дістався в руки анґлійців.

Новинки

КАЛЕНДАР

СІЧЕНЬ

24. Пятниця — Пр. Теодозія Вел.
25. Субота — М. Татіяни.
26. НЕДІЛЯ — НЕД. ПО БОГОЯВЛЕНІ[!]І.

— ШИРШІ СХОДИНИ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ У.О.Т. у Кракові відбудуться в понеділок 27. січня, в год. 19. в домівці УОТ, Адольф-Гітлер-Пляц 12. II. п. В програмі реферат м-ри Ірини Пеленської: „ЕВОЛЮЦІЯ СВІТОГЛЯДУ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ". (1—3)

— ХТО ЧЕРГОВИЙ? Д-р Володимир Ковальчук із Сосновіц зложив у нашій Редакції квоту 50 (пятьдесять) зол. на Фонд Допомоги Українському Студентству.

— АДМІНІСТРАЦІЙНА КОМІСІЯ ПРАВНИЧОЇ СЕКЦІЇ У.Ц.К. запрошує всіх українських правників у Кракові, що працюють в адміністрації, та правників, що цікавляться адміністраційним знанням, прийти на сходини в суботу 25. січня ц. р. в год. 17-ій в домівці УЦК при вул. Зеленій 26/5.
Центральна Правнича Секція УЦК.

— КАРТКИ НА НАФТУ для ненімецького населення Кракова. Одночасно з харчевими картками Міські Окружні Уряди видаватимуть від дня 24. до 31. січня картки на нафту для тих будинків, що не мають електричної або ґазової інсталяції.

— НЕСПОДІВАНКИ ПОГОДИ Й „АРҐОНУ". Після сильних морозів і великих сніжних опадів останніми днями настала велика відлига. У Кракові було вже й 10 степенів тепла. Відпала жура за опал. Відітхнули з полекшою особливо ті всі, що заплатили по 70 зол. задатку за патентовану піч „Арґон" з „синтетичним" вугіллям, що її представники, зібравши грубшу суму, звіяли до Варшави. Цими варшавськими „комбінаторами" заопікувалися вже відповідні чинники. Всі пошкодовані можуть вносити свої претенсії на адресу: Слідчий Уряд, Варшава, вул. Даніловічовська 3, бо фірма „Арґон" є під опікою цього уряду.

— ВОВКИ ПІД НІМ. ПЕРЕМИШЛЕМ. У Вапівцях і Кривчі, волость Коритники, появилася внаслідок сильних морозів ціла тічня вовків. Зайшли вони правдоподібно аж з Карпат лісами, що тягнуться відсіль аж по самі Карпати здовж Сяну.

— РАСА Й РАСИЗМ. В Радимні і в Ярославі відбувся відчит д-ра Черкавського „Раса й расизм" при численно зібраній публиці. Д-р Черкавський задумує виголосити цей реферат і в інших місцевостях.

— ЗА ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОПОШАНИ. Дня 27. XII. 1940. внесли інж. Димітр Капубіньскі в Ярославі, вул. Крашевського, й адвокат Роман Хотинецкі в Ярославі, вул. Чарнецького 1, як ліквідатори української кооперативи „Народній Дім" в Ярославі до Окружного Суду — Виділ Замісцевий в Нім. Перемишлі — письмо з внесенням вичеркнути цю кооперативу з торговельного реєстру. Ціле те письмо враз з підписами повищих панів написане в польській мові, хоч вони мусять добре знати, що всякі письма вношені до Суду в Перемишлі не тільки тепер, але й перед війною можна було писати по українськи! Цей, такий прикрий, факт представників української установи, що ще сьогодні не шанують матірної мови, — викликав зрозуміле негодування та загальний осуд.

— НІМЕЦЬКЕ РАДІО В ЧАСІ ВІЙНИ. Число радіослухачів в часі війни незвичайно сильно збільшилося. У вересні 1939 р. всіх слухачів було 12.677.348, а в грудні 1940 р. вже 14.882.496. До того треба ще дочислити слухачів окупованих земель, а дальше міліони вояків, так що німецького радія слухає щоденно понад 50 міліонів осіб.

— РЕЛІГІЙНІ КНИЖКИ В НІМЕЧЧИНІ. Зі статистики книжкової продукції, що її час до часу видає союз німецьких книгарів, відзеркалюється зацікавлення німецького читача. Гарне письменство в найновішій статистиці заступлене найбільше, а саме 16.7%, а на другому місці стоїть релігійне й теольоґічне письменство; доказ на те, що релігійні питання німецький загал сильно цікавлять. 7.6% всіх публікацій відноситься до техніки й ремесла, а 6.8% до історії, історії культури й т. п.

Короткі вістки

= Б. МІНІСТР закордонних справ Латвії Мунтерс увійшов до совітського комісаріяту закорд. справ. Він зайняв становище у відділі справ Західньої Европи.

= ГОЛОВА американського комітету для справ зброєння Нудзен заявив, що Америка закінчить свою збройну підготову у 1943 р.

= АНҐЛІЙЦІ щораз більше відчувають недостачу кораблів. Тому знову стягнули з Тихого океану один великий корабель »Імпрес оф Езіє«.

= АМЕРИКАНСЬКИЙ сенатор Уілер зажадав, щоб проголосили всі звіти американських амбасадорів Кенедія та Болита з часу, що попереджував сьогоднішню війну.

= ІТАЛІЙСЬКИЙ міністр Фарінаčі, що колись втратив руку у боях на абісинському фронті, виїхав тепер до Альбанії, щоб там відбувати військову службу.

= ТАКСАМО італійський міністр культури Паволіні пішов на фронт і воює як полковник летунства.

Малий фейлстон

Ґазетка

(Історія одної капітуляції)

— Дозволите ґазетку, друже? — спитав ґречно мій співкомірник „Ґазетка".

— Прошу! — забурмотів я апатично й подав Ґазетці „ґазетку".

— Як то? — здивується дехто. — При чому тут апатія? Апатія в таку красну хвилину, як людина горнеться до світла, правди й науки, як людина прагне рідної преси й т. д.? Адже наш ґеній найвиразніше допоручає: „Учітеся, брати мої, думайте, читайте..."

Згода, правда й т. д., але я не міг інакше.

Я ж саме обходив скромний, тихий. ювілей пятьдесятого числа „ґазетки", що її в мене без перерви, день у день, позичав мій співкомірник Ґазетка.

Мої нерви вже не видержували.

У мені саме назрівав бунт, що вже наступнього дня перемінився в полумя боротьби, по всіх правилах модерної техніки.

— Дозволите ґазетку? — спитав на другий день Ґазетка та, як завсіди, байдуже простягнув руку.

Бої починались.

Я озброїв себе в прихильну усмішку.

— Нате! — сказав я. — Тільки мені дивно, чому ви самі собі не купите бодай раз...

— Ґазетки чому я собі не куплю? — перебив Ґазетка, приплющивши іронічно очі. — Правда? Гаразд! Забавлюся трішки в аритметику. Заробляю в місяць 400 зол. Мешкання зі світлом, як знаєте...

— Знаю! — перебив я. — Але ви теж знаєте, що я заробляю в місяць тільки 250 зол. Тільки ж я не про це питав. Я хотів спитати, чому ви собі не купите порошку на блохи...

Я збрехав, щоб не дати ворожому штабові змоги відгадати, на якому відтинку піде наступ. Це була летунська розвідка.

— Чорти беруть чоловіка, — почав я хитро на третій день, — коли читаєш ці вічні заохочування до передплати. Замало таки в нас розуміння ваги...

— Сволоч! — погодився щиро Ґазетка. — Погорджую інтеліґентом, що не бере щоденної ґазетки. На заході зі свічкою не найдеш такого...

Мій замаскований випад спух.

На четвертий день я запропонував Ґазетці передплату до спілки.

— Пхі! — закопилив губи Ґазетка. — У такі непевні часи, такого старого горобця як я, не підмовите на передплату...

Фронтальний наступ розбився...

На пятий день я зненацька змінив тактику й перейшов із офензиви до зачіпної оборони.

— Можна ґазетку? — посміхнувся мило мій суперник, витягаючи, як звичайно, руку по часопис.

Я заскреготав зубами й жбурнув йому зімняту ґазету під ніс.

— Ох, ці нерви... — посміхнувся вибачливо ворог.

Демонстрація на лівому крилі не вдалася...

Шостого дня прийшла мені ґеніяльна думка до голови: просто не признатись опиреві, що я купив часопис. Та це був зовсім помилковий маневр. Мої пропаґандивні бальони виявилися блефом.

— Кажете, що не купили ґазетки? — подивився сумно на мене Ґазетка. — Не добре робите, друже... Не можна так! Не можна ж уривати контакту з пресою. Ідуть події, що...

Я почервонів і дав йому заховану ґазету.

— Пожартував... — пробубонів я.

— А я так і знав, що ви, делікатно кажучи, ґітару крутите... — великодушно простив мені Ґазетка. — Нічого! Дурниці. Хм... хм...

Сьомий день приніс, здавалось спочатку, деяку полекшу на фронті. Та це була тиша перед бурею. На ділі це був визначний, вирішний день у моїй офензиві.

— А сьогодні я не маю ґазетки, бо позичив її в мене Сердюк! — звідомив я тріюмфально, — Хочете, спитайте, як не вірите. Їй Богу!

— Що ви, ідіот? — визвірився на мене Ґазетка. — Позичати чужому чоловікові часопис, що ви його собі купили? Треба бути останнім туманом.

Це вже ворог повів контрофензиву.

Моя офензива ганебно заломалась.

Ввечорі, восьмого дня боїв наспів акт капітуляції.

— Дозволите ґазетку? — спитав переможець.

Я випростувався й твердим вояцьким кроком підступив до нього. Опісля я виголосив капітуляційну промову:

— Сьогодні, в 10-ій год. ранку, середньоевропейського часу — звідомляв я — я заплатив передплату на часопис, на ваше прізвище, на пів року. Наскільки вам треба ще чогось із ґардероби, або з біжутерії, або з харчів, то я до вашої диспозиції. А тепер поцілуйтеся в ніс, намалюйте себе на зелено й повісьтеся. Я покінчив. Хай живе свобода!

Опісля я виповів мешкання в пані Міхалової й пішов спати до готелю.

ШУМ.

Посмертна згадка

Бл. п. Іван Коханський

У четвер, 16. січня ц. р., відбулися в Криниці величаві похорони бл. п. Івана Коханського, сина Волинської Землі, який прийшов на світ 20. VIII. 1910 р. у Володимирі Волинському. Усе своє недовге життя присвятив український національній революційній праці. У 1935 р. у волинському процесі був засуджений на 7 літ вязниці, просидів там 4 роки й у 1939 р. вийшов на волю, повний надії і завзяття. Одначе недуга легенів ,що її вщепила холодна вязниця, сточила швидко зболіле тіло сина далеких волинських сторін. В повній свідомості вмирав цей гарячий український націоналіст. Він не жалувався ні словечком на свій біль. Згідно з заповітом померлого, похороном зайнявся дир. М. Гікавий із товаришами. Панахиду в санаторії „Наш Дім" відправив в українській мові православний священик о. Тарнавський із Фльоринки, який і відпровадив Покійного на цвинтар у Криниці-селі. Від друзів ліквіданців сказав над труною слово Голинський. В поході через місто йшли тільки делеґація друзів-однодумців. Маніфестаційний похід громадянства утворився тільки від початку села Криниці. В поході йшли дівчата з кількома вінками, делеґації народних шкіл та учительської семінарії в Криниці; далі їхали сані з домовиною, прикритою національним прапором, вкінці непроглядні маси народу в трійкових кольонах.

Над відкритою домовиною промовляв о. Тарнавський; від друзів-однодумців сказав слово Василь Пасічняк. Співав великий хор Української Служби Праці з Криниці.

В. Й. П.

= У БЕРЛІНІ сподіваються приїзду мадярського міністра гонведів Барти, що відвідає Німеччину на запрошення фельдмаршала Кайтеля.

= У БУДАПЕШТІ видали розпорядок в справі переведення в життя закону про загальну військову службу. Молодь, що не знає добре мадярської мови, має відбувати військовий вишкіл, що попереджує військову службу, у своїй рідній мові.

= СЕРЕД ДУЖЕ таємничих обставин виїхав до Лондону головний командант анґлійських сил на Близькому Сході, ґен. Бейвил.

= У ПРИЯВІ ґен. Вейґана відбулося в Альжирі свято французьких комбатантів, що прибули в числі 20.000. Між ними були французи з Північної Африки та тамошні мусульмани. Промовляв ґен. Вейґан. Він заявив, що »Франція та маршал Петен можуть на нас рахувати«.

При всяких оголошеннях, що їх надсилають до Адміністрації для вміщення в часописах, треба надсилати одночасно належитість та подати, чи оголошення має бути вміщене в ЩОДЕННИКУ „Кр. Вісті" чи ТИЖНЕВИКУ, чи, може, в ОБОХ часописах.

Англійці затаюють свої великі втрати

Крутійства англійського міністра

БЕРЛІН, 23. І. — Німецьке летунство затопило впродовж останньої війни **11 британських кружляків.** Недавно затоплений военний корабель „Савтгемптон" це якраз **одинадцятий** британський кружляк. Всі ті втрати стверджені і про них повідомили звіти німецького головного командування. Але англійський міністр лорд Четфилд заявив з нагоди втрати кружляка „Савтгемптон", що „кружляк, що ми його втратили, це перша велика морська одиниця, що ми її втратили впродовж 18 місяців внаслідок летунських атак". Очевидно, що це забагато крутійства вже навіть на англійців, що привикли до цього. Дальше лорд Четфилд додав — як це передає анґлійська пресова аґенція Райтера, — що „наші (анґлійські) сили г володіють морями й на мою думку дальше вдержать це панування з засадничих причин". Якраз так говорить анґлійський міністр після того, як німецьке та італійське летунство так **сильно поторощило** анґлійців на Середземному Морі. Також і на інших морях анґлійське мореплавство щораз **більше занепадає.** Мова тих всіх подій більше пророчиста, як слова лорда Четфилда, що під військовим оглядом не видержують ніякої, навіть найменшої критики.

—o—

СОВІТСЬКО-ГРЕЦЬКІ ПЕРЕГОВОРИ РОЗБИЛИСЯ

ЦАРГОРОД, 23. І. — Грецька торговельна місія вернулася до краю після безуспішних переговорів у Москві. Підчас переговорів, що тривали 40 днів, греки намагалися закупити пшеницю й вугілля. Совітські представники мали зажадати зависоку ціну за пшеницю й відмовили доставу вугля, натомість зажадали наперед видати ряд кораблів, що їх законтрактували давніше у Греції, які є тепер на анґлійській службі.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол. 1/16 сторінки 80 зол.

МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.

КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередну адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату чи книжки з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 2.143. З Німеччини чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. Курс 1 нім марки 2 злоті; 1 чеської корони 20 гр.
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати читку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. 230-39.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79